

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5P/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715201069
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Jombíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715201069.5

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou Mgr. Evou Jombíkovou, vo veci starostlivosti o maloletého M. U., G.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov T. U., G.. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., E. XXXX/XX a M. U., G.. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., E. XXXX/XX, t.č. J., T. X, zastúpená JUDr. Ivanom Dlhopolcom, advokátom, AK Dlhopolec, s.r.o. so sídlom Nám.SNP 27, Zvolen, o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec maloletého podaným návrhom žiadal znížiť výživné s odôvodnením, že s matkou maloletého bolo manželstvo rozvedené rozsudkom OS Zvolen 7C 56/2010-92 zo dňa 16.03.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.09.2011. Rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica 14Co 188/2011-124 zo dňa 23.08.2011 potvrdil rozsudok OS Zvolen, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, bol zaviazaný platiť na maloletého výživné vo výške 200,- eur mesačne. Súd pri určení výšky jeho vyživovacej povinnosti vychádzal z jeho príjmu ako SZČO. V dôsledku nedostatku pracovných príležitostí živnosť dňa 24.11.2014 ukončil. V súčasnosti je nezamestnaný, jeho jediným príjmom sú dávky v hmotnej núdzi a príspevok na bývanie v celkovej výške 117,40 eur mesačne. Z dôvodu, že od posledného určenia výživného došlo k zásadnej zmene pomerov na jeho strane, výživné žiadal znížiť na sumu 30,- eur mesačne. K uvedenému návrhu uviedol, že od právoplatnosti rozsudku zo dňa 23.09.2011, ako vlastne aj od začiatku ich vzťahu a narodenia maloletého, si riadne plnil vyživovaciu povinnosť. Všetky zarobené peniaze i po rozvode do 30.01.2015, kedy matka opustila spoločnú domácnosť a prakticky boli rozvedení štyri roky, poukazoval matke, či už zaslaním na jej účet alebo v hotovosti do ruky. Táto celková suma mnohonásobne prekročila napríklad štvoročné celkové sumárum určenej vyživovacej povinnosti. Po odrátaní nákladov na bývanie z jeho strany, s prihliadnutím, že po ústnej dohode s matkou by tieto prostriedky mohli byť do určitej miery použité ako kompenzácia vysporiadania nehnuteľného majetku s matkou maloletého. Keďže na jeho ústnu výzvu aj výzvu cestou SMS, aby mu vrátila peniaze (ich väčšiu časť), ktoré nadobudla počas manželstva aj po rozvode, ostal prakticky bez prostriedkov, účty v banke má v mínuse, bol nútený si peniaze požičiavať od rodiny. Nie je schopný platiť výživné vo výške 200,- eur. Po zlepšení jeho finančnej situácie je ochotný maloletému prispievať v zvýšených čiastkach.

Z výsluchu otca súd zistil, že podal návrh na zníženie výživného z 200,- na 30,- eur, z dôvodu, že od 24.11.2014 je nezamestnaný, nakoľko pracoval ako SZČO v oblasti stavebných prác, pričom počas zimy nie je práca. Naposledy zaplatil celé výživné 20.12.2014, kedy bývalej manželke poskytol hotovosť 6.000,- eur, nakoľko do konca januára žili spolu. Od tej doby na výživu neprispel, nakoľko nemal z čoho. Je evidovaný na úrade práce, pričom poberá dávku v hmotnej núdzi 117,- eur, dávka v nezamestnanosti mu neprislúcha nakoľko si neplatil dobrovoľné poistenie. Za byt platí 180,- eur, žije s plnoletým synom,

ktorý je nezamestnaný, na bývanie a stravu prispieva aj 100,- eur. Predvčerom si požičal od svojich rodičov 2.800,- eur, títo sú dôchodcovia, matka mu finančne prostriedky vyplatila v hotovosti z úspor. Má sa podrobiť operácii nosa, pričom zákrok má byť hrazený asi vo výške 500,- eur. Včera bola bývalá manželka v byte, pričom mu uvedené finančné prostriedky vzala, poslal je SMS, že ich žiada vrátiť do 24 hodín, nakoľko to potom bude riešiť inak.

Matka s návrhom nesúhlasila, podľa nej má otec dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného. Potvrdila, že do januára žili spolu, pričom nie je pravdou, že by jej v decemri poskytol finančné prostriedky. Dňa 26.11.2014 jej zaslal 2.000,- eur na chod domácnosti, v čom bol nájom 240,- eur, elektrina 55,- eur, internet 15,- eur. V tom čase tam býval sám spolu s ňou, maloletým a jej plnoletou dcérou. Dňa 02.12.2014 mu vrátila sumu 4.400,- eur, nakoľko sa jej vyhrážal. V januári jej zaslal 4.994 eur, z čoho mu vrátila 550,- eur, 3.000,- a 200 eur. Za rok 2014 poslal celkovo 18.094 eur, pričom mu vrátila 15.473 eur. T.č. je u nej v mínuse. Jej príjem je cca 550,- eur, druhý príjem má zo živnosti okolo 500,- eur. Zobrala som si úver 36.000,- eur na zakúpenie bytu, pričom mesačná splátka je 166,- eur. Nájom platí 113,- eur, elektriku 33,- eur, televízor a internet 22,50 eur. Maloletému uhrádza obedy v škole 23,20 eur, mobil 5 - 10 eur, mesačne. Trikrát týždenne chodí na tréningy a zápasy, pričom cestovné je cca 10,- eur. Staršia dcéra študuje, má výživné 70,- eur. Návrh na zvýšenie výživného si nepodala. Čo sa týka peňazí, ktoré mu poskytla matka, tieto nevzala, doma si bola vziať len lieky a doklady. Do spisu založila výpisy z mBank za rok 2015.

Otec uviedol, že môže zdokladovať, že matka mu ani na podnikateľský, ani na osobný účet žiadne finančné prostriedky nevrátila, resp. vrátila ale nie v plnej výške.

Na ďalšom pojednávaní dňa 13.07.2015 sa otec nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil z dôvodu vycestovania za prácou, pričom súhlasil, aby súd konal a rozhodoval v jeho neprítomnosti.

Právny zástupca matky uviedol, že od posledného pojednávania sa vo veci nič nezmenilo, pričom predchádzajúce pojednávanie bolo odročené za účelom vyžiadania si viacerých správ, vrátane daňového priznania, pričom im nie je zrejmé, či toto je obsahom spisu, nakoľko boli nahliadať, avšak prílohou spisu to ešte nebolo.

Matka uviedla, že má vedomosť o tom, že otca videli pracovať, bolo to vo Zvolene, teraz vycestoval za prácou.

Kolízny opatrovník sa pridržiaval správy o šetrení pomerov, pričom keďže zníženie výživného nie je v záujme maloletého, doporučil návrh otca zamietnuť.

Na pojednávaní dňa 15.12.2015 otec trval na návrhu, pričom situácia sa zmenila, nemá žiadny príjem. Finančne mi pomáhajú rodičia. Výživné žiadal znížiť od februára 2015. Na dotaz uviedol, že výživné uhradil asi v januári 2015 v plnej výške, odvtedy výživné neplatí nakoľko nemá z čoho.

Právny zástupca matky žiadal, aby súd návrh zamietol, od posledného rozhodnutia sa pomery nezmenili. Otec si vyživovaciu povinnosť neplní, je vedené aj trestné konanie, na ktoré sa nedostavil. Na strane matky k zmene pomerov nedošlo, matka sa sama stará finančne aj osobne o maloletého. Majú vedomosť, že otec prenajíma byt v BSM na F. E. XX, J.. Matka bola v byte oproti, videla, že sa tam svieti. Majú informácie, že je tam iná rodina. Nemajú to ako preukázať. Na dotaz uvádza, že nevie na akej adrese sa otec v súčasnej dobe zdržiava. Otec nepreukázal svoje výdavky v rámci konania.

Matka uviedla, že byt navštívila asi pred tromi týždňami, kde jej otvorila pani s dvomi maloletými deťmi, ktorá povedala, že má uzatvorenú nájomnú zmluvu od 30.06.2015 a nájom poukazuje k rukám otca. Od doby odsťahovania nemá prístup do bytu, nakoľko vymenil zámky. Podľa jej vedomostí by mal bývať na Pražskej ulici, niekde pri Bille.

Otec uviedol, že má zmluvu uzatvorenú s kamarátkou, nejedná sa o nájomnú zmluvu, dohodnutá cena je vo výške platenia nájmu, t.j. 300,- eur, pričom túto momentálne nemá k dispozícii, ani inkasné lístky. Toto je ochotný súdu doručiť do konca roka. Na ďalší dotaz uviedol, že u priateľky sa zdržiava len občas, a to na ulici Pražská 7, u pani O., má tam papuče. Do trojizbového bytu chodí občas, má tam uložené všetky osobné veci, u rodičov sa zdržiava prevažne, kde má taktiež zopár osobných vecí.

Kolízny opatrovník sa pridržiaval vyjadrení v rámci predchádzajúcich pojednávanií, pričom nedoporučil výživné znížiť, nakoľko to nie je v záujme maloletého dieťaťa.

Súd výsluchom účastníkov, rozsudkom OS Zvolen 7C 56/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co 188/2011, potvrdením Okresného úradu, rozhodnutím úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, správou Mesta Zvolen, potvrdením sociálnej poisťovne, správou o šetrení pomerov, potvrdením daňového úradu, výpisom zo živnostenského registra, spisom 3T 87/2015, správami zadováženými v priebehu pojednávania zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom OS Zvolen 7C 56/2010-92 zo dňa 16.03.2011 súd manželstvo rodičov maloletého rozviedol, maloletého na čas po rozvoďte zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platením výživného v sume 200,- eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku vo výroku o určení výšky výživného podal odvolanie otec, pričom uviedol, že vzhľadom na svoje príjmy z podnikania a k plneniu vyživovacej povinnosti na plnoletú dcéru vo výške 200,- eur, nie je schopný vyživovaciu povinnosť plniť. Pri čistom mesačnom príjme 460,62 eur nie je schopný platiť výživné v určenom rozsahu. Preto navrhol zmeniť rozsudok a výživné určiť vo výške 60,- eur mesačne. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom 14Co 188/2011-124 zo dňa 23.08.2011 rozsudok okresného súdu potvrdil, pričom sa stotožnil s odôvodnením okresného súdu, pričom k odvolaniu otca uviedol, že žiadnym spôsobom nevyvrátil, ani nespochybnil záver prvostupňového súdu v tom, že je v jeho možnostiach a schopnostiach dosiahnuť taký príjem, aby mohol na maloletého prispievať výživným vo výške 200,- eur, ktoré je nepochybne dôvodné pre pokrytie potrieb maloletého. Samotný poukaz na dosiahnutý základ dane v zúčtovacom období nie je preukázanie skutočných príjmov otca, pričom svoje skutočné možnosti a schopnosti nedoložil žiadnym dôkazom, ktorým by podoprel svoje tvrdenie o tom, že vzhľadom na jeho príjem nie je schopný určiť výživovaciu povinnosť plniť. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v časti o výške výživného 23.09.2011.

Z potvrdenia Mesta Zvolen súd zistil, že obidvaja rodičia sú prihlásení k trvalému pobytu vo J., E. XXXX/XX, a to matka od 13.05.2002, otec od 17.03.2004.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen zo dňa 02.03.2015 mal súd preukázané, že otec nie je evidovaný v registri poistencov sociálnej poisťovne a nepoberá žiadnu dávku vyplácanú sociálnou poisťovňou.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen súd zistil, že matka je poberateľkou rodinných prídavkov vo výške 47,04 eur do septembra 2014, otec je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi vo výške 117,40 eur od decembra 2014. V evidencii uchádzačov o zamestnanie je od 25.11.2014, evidencia trvá.

Zo správy o šetrení pomerov súd zistil, že matka s maloletým a plnoletou dcérou z prvého manželstva, ktorá navštevuje vysokú školu UMB v Banskej Bystrici, bývajú od februára na uvedenej adrese v dvojizbovom byte, ktorý matka zakúpila a je v jej osobnom vlastníctve. Matka je zamestnaná v Slovenskej finančnej kontrole s príjmom okolo 500,- eur. Má ešte aj živnosť na manikúru a pedikúru, z toho má len nepatrný príjem. Maloletý navštevuje 5. ročník ZŠ, je zdravý, venuje sa futbalu, hrá za Futbalový klub Kováčová, kde má počas týždňa tréningy a počas víkendov zápasy. Počas zimy trénujú v hale. Maloletý sa stravuje v škole, uhrádza mu obedy vo výške 23,- eur, zakupuje mu na futbal kopačky, do haly tenisky, tiež botasky, hradí cestovné na Kováčovú a na zápasy sama. Maloletému hradí aj telefón 5,- až 7,- eur, zubára a iné, ako oblečenie a stravu. Za nájom platí 112,- eur, elektrinu 33,- eur, mágio 22,50 eur, plyn štvrťročne 15,- eur, spláca aj úver a poistenie úveru na byt vo výške 166,- eur. Matka uviedla, že s návrhom na zníženie výživného nesúhlasí, otec už aj počas manželstva pracoval na stavbách počas letnej sezóny a v zime bol doma. Jeho príjem však bol taký, že si mohol dovoliť byť doma a žiť z úspor. Jeho chybou je stávkovanie, kde prestávkovo aj vyššiu sumu, preto jeho výplaty chodili na jej účet a ona mu dávala peniaze, aby všetko neminul. Myslí si, že s týmto ani teraz neprestal, lebo pokiaľ žili v jednom byte, viackrát našla tipovacie tikety aj za stovky eur. Pokiaľ bývali spolu otec s maloletým nemal dobrý vzťah, viackrát jej aj sám povedal, aby sa už odsťahovali. Od kedy sa odsťahovali, maloletý s otcom nebol, aj keď nebývajú ďaleko od seba, maloletý otca nevyhľadáva, nezdvihne mu ani telefón a otec za maloletým tiež nepríde. Otec žije v trojizbovom byte, ktorý je ešte v BSM oboch rodičov. Spolu s ním žije plnoletý syn z prvého manželstva. Byt je kompletne zariadený, udržiavaný v priemeranom poriadku. Otec aj syn sú nezamestnaní, evidovaní na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Otec uviedol,

že vykonáva na živnosť sezónne práce na stavbách, ale to sa mu dá len v lete, v zime to nie je možné. Na živnosť pracuje spolu so synom, chodia na montáže do zahraničia. Teraz je jeho príjem len dávka v hmotnej núdzi vo výške 117,- eur, syn nemá žiadny príjem. Nájom za byt mesačne uhrádza 155,- eur, elektriku 15,- eur, plyn 6,- eur, koncesie 4,64 eur. Z dávky mu to vôbec nevychádza uhrádzať a musí si požičiavať peniaze od matky. Do novembra dával matke maloletého výživné, tiež všetky peniaze, ktoré zarobil. Pred mesiacom sa odsťahovali zo spoločnej domácnosti do bytu, ktorý si zakúpili a maloletý šiel s ňou. Matka zobrala aj úspory, ktoré mali, preto už vo februári neposlal výživné, nemal financie. Od februára sa s maloletým nestretol, nie je s ním v žiadnom kontakte, nedá sa mu dovolať. Na túto dobu to nerieši, nechce robiť maloletému nátlaky. S matkou komunikuje.

Z potvrdenia daňového úradu zo dňa 30.04.2015 súd zistil, že matka za zdaňovacie obdobie roku 2013 uviedla príjmy zo zamestnania 7.450,24 eur, príjmy zo živnosti 3.133,72 eur, výdavky zo živnosti 5.459,16 eur, pričom dosiahla stratu 2.325,44 eur, daňovú povinnosť mala 516,04 eur a nárok na daňový bonus 509,26 eur, zníženú daň o daňový bonus 6,76 eur.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne Zvolen zo dňa 04.05.2015 súd zistil, že otec nepoberá dávku v nezamestnanosti, požiadal o ňu, nebola mu priznaná, nespĺňal podmienku nároku na dávku.

Z potvrdenia daňového úradu zo dňa 06.05.2015 súd zistil, že otec za zdaňovacie obdobie roku 2013 zo dňa 30.06.2014 uviedol príjmy zo živnosti 19.571,- eur, výdavky 15.866,61 eur, pričom mal základ dane 3.704,39 eur a nulovú daňovú povinnosť.

Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že otcovi zaniklo oprávnenie na živnosť naposledy dňom 25.11.2014.

Daňový úrad správou zo dňa 06.07.2015 oznámil, že otec za zdaňovacie obdobie roku 2014 zo dňa 30.06.2015 uviedol, príjmy zo živnosti 21.241,50 eur, výdavky 17.088,43 eur, pričom základ dane mal 4.153,07 eur a daňovú povinnosť 66,45 eur, ktorá bola znížená o daňový bonus vo výške 66,45 eur.

Z potvrdenia OO PZ Zvolen súd mal preukázané, že bolo vedené konanie vo veci prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktoré bolo ukončené dňa 03.07.2015 návrhom na podanie obžaloby prokurátorovi Okresnej prokuratúry Zvolen.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen zo dňa 18.11.2015 súd mal preukázané, že otec nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, posledná evidencia vyplatenia bola od novembra 2014 do apríla 2015.

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen zo dňa 12.05.2015 mal súd preukázané, že otcovi bola znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 55,80 eur od 01.04.2015 z dôvodu, že poskytovanú pomoc v hmotnej núdzi bolo potrebné prehodnotiť a znížiť o dávku vo výške 61,60 eur z dôvodu, že sa podľa výkazu odpracovaných hodín za mesiac apríl 2015 nezúčastňoval na vykonávaní menších obecných služieb pre organizátora činnosti Gymnázium Ľ. Štúra Zvolen v rozsahu 32 hodín mesačne.

Ďalším rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen zo dňa 16.06.2015 bola otcovi odňatá pomoc v hmotnej núdzi vo výške 55,80 eur od 01.05.2015, nakoľko podľa výkazu odpracovaných hodín za mesiac apríl 2015 sa nezúčastňoval na vykonávaní pracovných činností v rozsahu 32 hodín mesačne, podľa pokynov organizátora pracovných činností Gymnázium Ľ. Štúra Zvolen od 01.04.2015 do 30.06.2015.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen mal súd preukázané, že otec je naďalej v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Z trestného spisu 3T 87/2015 súd zistil, že bola podaná obžaloba na otca za neplnenie vyživovacej povinnosti, pričom pojednávanie zo dňa 26.10.2015 bolo odročené z dôvodu PN obžalovaného, pričom nový termín pojednávania je vytyčený na deň 22.02.2016.

Zo zápisnice o výsluchu otca podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku zo dňa 24.04.2015 okrem iného uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči synovi, nie si je vedomý toho, že má na výživnom podližnosť.

Podľa § 78 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že od poslednej úpravy výšky výživného došlo síce k zmene pomerov na strane otca, nakoľko z výpisu zo živnostenského oprávnenia zistil, že k zániku došlo dňa 25.11.2014, pričom podľa daňového priznania za zdaňovacie obdobie roku 2014 otec mal príjmy zo živnosti 21.241,50 eur, pričom nevykázal stratu. Od 25.11.2014 je zaradený v evidencii uchádzačov, ktorá trvá, avšak súd mal za to, že táto je len účelová, nakoľko podľa rozhodnutí úradu práce, sociálnych vecí a rodiny otcovi bola odňatá dávka hmotnej pomoci z dôvodu, že sa nezúčastňoval na základe písomnej dohody dobrovoľníckej činnosti, pričom sa pripravil aspoň o minimálny zdroj príjmov. Vychádzajúc z týchto skutočností, ako aj z toho, že otec v súčasnej dobe prenajíma byt, ktorý majú rodičia v podielovom spoluvlastníctve, ako aj z toho, že ako sám potvrdil pri šetrení pomerov, že pokiaľ prevádzkoval živnosť, práce vykonával len cez leto, preto je nepochybné, že má aj iný zdroj príjmov, z ktorého môže výživné uhrádzať. Taktiež súd vychádzal z jeho vyjadrenia o poskytovaní nemalých finančných čiastok matke, ktoré by podľa názoru súdu nebol schopný poskytovať zo sezónnych prác. Návrh považoval súd za účelový aj z dôvodu, že matka podala trestné oznámenie na otca za neplnenie si vyživovacej povinnosti, kde sa sám vyjadril, že dlh na výživnom nemá. Stanovené výživné bude otca naďalej motivovať, aby sa riadne zamestnal a vyživovaciu povinnosť si do budúcnosti riadne plnil. Pri rozhodovaní súd vychádzal aj z tej skutočnosti, že od posledného rozhodovania je dieťa staršie, pričom je nesporné, že sa zvýšili náklady spojené s jeho výživou, ako aj školskou a mimoškolskou činnosťou. Okrem toho otec žiadnym spôsobom o dieťa záujem neprejavuje, pričom celú starostlivosť zabezpečuje výlučne matka.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 146 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným

počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).